

Női szerep egy férfi mítoszban

A disszertáció témaválasztásának, céljának, feladatainak, és eredményeinek összegzése

Az oktatásban eltöltött 15 évben közel 10. 000 hallgatónak tanítottam dráma- és bábpedagógiát a képzések legkülönbözőbb formáiban.

Témaválasztásomat a megszerzett tapasztalatok alapján több tényező befolyásolta:

A hallgatók 90 %-át nők alkotják és az általuk választott, ill. képzésük szerint is olyan pályán dolgoznak, ahol elsősorban ők vannak jelen.

Választásomban szerepet játszott továbbá a képzések, továbbképzések azon fogyatékosága, amely nem vette figyelembe a fenti sajátosságokat, és az ezekből adódó igényeket, vagyis azt, hogy milyen fontos lenne, hogy a nők megértsék valódi helyzetüket, lelkük működését, azokat a veszélyeket, amelyek befolyásolják kapcsolataikat, és személyiségük fejlődését.

Fontos lenne, hogy megértsék saját felelősségüket. Megértsék azt, hogy lelki egészségük, erkölcsi minőségük hogyan hat majd környezetükre, és azokra, akik nekik vannak, lesznek kiszolgáltatva. A nő szerepét vizsgáltam a családban, a társadalomban, és mindezekben hangsúlyozni kívántam a női minőség kérdését:

A nő szerepét az otthon légkörének megteremtésében, a gyermekeik nevelésében, a bizalomra való képesség kialakításában, a bizalom szerepét az emberi kapcsolatokban és a társadalomban. (A Kékszakáll mítosz is a bizalmi válság mítosza).

A nő leértékelése, a női lélek sajátosságainak figyelmen kívül hagyása megbosszulja magát. Problémák sorát indítja el emberi kapcsolatainkban és a társadalom működésében is.

Disszertációm anyagának összeállításakor erőforrásokat kerestem a nők hatékony megszólítására.

A hatalmas tárgyi anyagot felsorakoztató, 2006-ban megjelent Falvay tanulmány felhívta a figyelmemet arra, hogy kultúránkban erőtartalékok vannak. A női szerepkör és tulajdonságok gazdagíthatók, ha ezekből a hagyományokból építkeznek. Az ősi istennők, anya és leánya, Nagyboldogasszony és Kisasszony tulajdonságai segítséget nyújthatnak a nemi szerepek újraértékelésében. Azért fontos mindez, mert a nőiségről alkotott megítélésünkben, képzetünkben jelenünkben hiányzik valami, ami pedig a lényegéhez tartozik. A keresztény kultúra önfeláldozó Mária-alakja, asszonyi minősége hosszú évszázadokon keresztül volt a lelki egészség megőrzője, és erkölcsi útmutatója.

„Miközben a fenttel, a szakrálissal teremtett kapcsolatot, az életét is szakralizálta.” –írja híres tanulmányában Erdélyi Zsuzsanna.

A női princípium szakrális megjelenése pedig az anya és az anyaföld védelmét is jelenti.

Tanulmányomban erre az erkölcsi erőtartalékra kívántam a figyelmet irányítani.

Azt a kapcsolatot kerestem, amelyen jelenünk asszonyai megszólíthatók, olyan kapaszkodót, amely lényegénél fogva magában hordozza a teljességet. Így jutottam el a mesék, és mítoszok világához. Egy választott magyar népmese tükrében elemzem dolgozatomban a női lélek érési, fejlődési útját, utalva arra, hogy mindennek mitológiai párhuzama is van (Psziché beavatási útja.)

Női szerep egy férfi mítoszban

A Kékszakáll mítoszra azért esett a választásom, mert mítosza párkapcsolati mítosz, mégpedig a meddő párkapcsolat mítosza. Tettem mindezt azért, mert jelenünk egyik legmeghatározóbb válsággóca éppen a párkapcsolati problémákra vezethető vissza. Igyekeztem a mítosznak több szempontú megközelítését adni, a mesei magtól (gyökerektől) a balászi misztériumig. Bizonyítékokat keresve arra, hogy a többféle és más szempontú

megközelítések mellett jogosultsága lehet a nő érési útjának tekinthető beavatási útnak, értelmezésnek is. Úgy gondolom, ezen érvelésemet a hallgatók értelmezései is alátámasztották.

Így a főhősnő sorsában saját sorsukra ismertek, érési, beavatási, megtanulandó feladatként értelmezték próbáit. Erkölcs, felelősség, áldozat fontos értéként jelentek meg a hallgatói dolgozatokban.

A negyedik fejezetben a művészetpedagógia lehetőségét kerestem az oktatói munkában. Mindazon értékek, ismeretek beépítését, amelyek segíthetik az önismeretet, a kapcsolatteremtést, a problémák megértését és azok feldolgozását a színház nyelvén. (a dráma- és bábjáték formanyelvén)

Úgy gondolom, bizonyítást nyert, hogy az egészséges nőképhez és női minőséghez szükség van a kultúránkban őrzött értékek megőrzésére és arra a közvetítő nyelvre, amelyet meséink, mítoszaink és imádságaink őriznek.

Az értékek megőrzésének, a női lényeg sajátosságainak figyelembevétele megkerülhetetlen feladat a felsőoktatásban is.

E nélkül az érzékenység és szilárd erkölcsi védelem nélkül minden ismeretátadás fogyatékos és embertelen, mert a fenti értékek hiánya a legtöbb emberi szenvedés forrása. Ezen értékek hiánya aláássa a bizalmat, a bizalom hiánya az emberi kapcsolatokat teszi tönkre, a kapcsolatok hiányában sebezhetőbbé és kiszolgáltatottabbá válunk. Az egymás ellen kijátszott emberekkel pedig bármi megtehető.

„A felnőtté váláshoz szükséges nemi szerepek korszerű újraértékelése és pedagógiai újrafogalmazása egész Európa számára egyike a legsürgetőbb társadalmi tennivalóknak”- írja tanulmányában Falvay Károly. Ebben az újraértékelésben lehet segítségünkre a mesék és mítoszok időtlen bölcsessége, érthető és tiszta nyelve, biztos és szilárd erkölcsi üzenete.

A szív még nyitott az ősi tanítás befogadására.